

PIOTR I KORNELIUSZ

dopasuj wyrazy do tekstu

A pewien mąż w Cezarei, imieniem Korneliusz, setnik kohorty, zwanej italską, Pobożny iwraz z całym domem swoim, dający hojne jałmużny ludowi i nieustannie modlący się do Boga, Ujrzał wyraźnie w widzeniu za dnia około godziny anioła Bożego, który przystąpił do niego i rzekł mu: Korneliuszu! Ten zaś, strachem zdjęty, utkwiał w nim wzrok i rzekł: Co jest, Panie? I rzekł mu: twoje i jałmużny twoje jako ofiara dotarły przed oblicze Boże. Przeto poślij teraz mężów do Joppy i sprowadź niejakiego Szymona, którego nazywają Piotrem; Przebywa on w gościnie u niejakiego Szymona, garbarza, który ma dom nad morzem. A gdy odszedł anioł, który do niego mówił, przywołał dwóch domowników i pobożnego spośród tych, którzy mu usługiwali, Wyłożył im wszystko i posłał ich do Joppy.

A nazajutrz, gdy oni byli w drodze i zbliżali się do miasta, wyszedł Piotr około godziny szóstej na dach, aby się modlić. Potem poczuł głód i chciał jeść; gdy zaś oni przyrządzali posiłek, przyszło nań I ujrzał otwarte niebo i zstępujący jakiś przedmiot, jakby wielkie lniane płótno, opuszczane za cztery rogi ku ziemi; Były w nim wszelkiego rodzaju i płazy ziemi, i ptactwo I odezwał się do niego głos: Wstań, Piotrze, zabijaj i jedz! Piotr zaś rzekł: Przenigdy, Panie, bo jeszcze nigdy nie jadłem nic skalanego i nieczystego. A głos znowu po raz wtóry do niego: Co Bóg oczyścił, ty nie miej za skalane. A stało się to po trzykroć, po czym został wzięty do nieba. Podczas gdy Piotra dręczyła jeszcze niepewność, co mogło oznaczać, które miał, mężowie wysłani przez Korneliusza, dopytawszy się o dom Szymona, stanęli u bramy I odezwawszy się, dowiadywali się, czy Szymon, zwany Piotrem, przebywa tam w gościnie.

A gdy Piotr się jeszcze nad widzeniem, rzekł mu Duch: Oto szukają cię trzej mężowie; Wstań przeto, zejdź i udaj się z nimi bez wahania, bo Ja ich posłałem. Wtedy Piotr zszedł do mężów i rzekł: Jestem tym, którego szukacie; co za przyczyna sprowadziła was tutaj? A oni rzekli: Setnik Korneliusz, mążi bogobojny, cieszący się uznaniem całego narodu, otrzymał od anioła świętego polecenie, aby cię wezwać do swojego domu i posłuchać tego, co masz do Poprosiwszy, aby wstąpili, udzielił im gościny. Nazajutrz zaś wstał i poszedł z nimi, a niektórzy z braci w Joppie towarzyszyli mu. Następnego dnia przybył do Cezarei; zaś, zwoławszy swoich krewnych i przyjaciół, oczekiwał ich. A gdy Piotr miał wejść, Korneliusz wyszedł mu na przeciw, padł do nóg jego i złożył mu pokłon. Piotr zaś podniósł go, mówiąc: Wstań, i ja jestem tylko I rozmawiając z nim, wszedł i zastał wielu; I rzekł do nich: Wy wiecie, że dla Żyda z ludźmi innego plemienia lub odwiedzanie ich jest z prawem; lecz Bóg dał mi znak, żebym żadnego człowieka nie nazywał skalanym lub nieczystym;

Piotr zaś otworzył usta i rzekł: Teraz pojmuję naprawdę, że Bóg nie ma względu na osobę, Lecz w każdym narodzie miły mu jest ten, kto się go boi i postępuje. Posłał On synom izraelskim Słowo, zwiastując dobrą o pokoju przez Jezusa Chrystusa; On to jest Panem wszystkich.

1. sprawiedliwie	2. widzenie	3. zastanawiał	4. przedmiot	5. dziewiętej
6. przestawanie	7. czworonogi	8. żołnierza	9. żydowskiego	10. powiedzenia
11. niebieskie	12. nowinę	13. Korneliusz	14. sprawiedliwy	15. zachwycenie
16. Bogobojny	17. najbliższych	18. Modlitwy	19. człowiekiem	20. zgromadzonych